

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูภาษาไทยเกี่ยวกับอิทธิพลของภาษาดั้นลานนาที่มีต่อ ทักษะการพูด และทักษะการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา ๘" ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นลำดับขั้นดังนี้คือ

๑. การศึกษาค้นคว้า
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. กลุ่มตัวอย่างประชากร
๔. การรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้า

๑. ศึกษาหนังสือ เอกสารและงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาไทย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนรู้อาษา ปัญหาการสอนภาษาแก่เด็กที่พูดภาษาดั้นในในประเทศและต่างประเทศ

๒. ศึกษาหนังสือ เอกสาร บทความ งานวิจัย สังเกตการพูดของนักเรียนจากแบบบันทึกเสียง การเขียนจากการเขียนเรียงความ และสัมภาษณ์ครูภาษาไทยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น ๑ ฉบับ เพื่อสอบถามครูเกี่ยวกับอิทธิพลของภาษาดั้นลานนาที่มีต่อทักษะการพูด และทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบตรวจคำตอบ

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของครูภาษาไทยเกี่ยวกับอิทธิพลของภาษาดั้งล้านนา ที่มีต่อทักษะการพูด และการเขียนภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา ๔ ใช้นิยามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) โดยกำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบ เป็นคะแนน ๔ ระดับ ตามเรื่องอิทธิพลของภาษาดั้งล้านนาที่มีต่อการพูด และการเขียนของ นักเรียนในการเรียนวิชาภาษาไทย

๒. นำแบบสอบถามไปให้ครูทรงคุณวุฒิคำนวณ ๕ ท่าน (รายนามปรากฏในภาคผนวก) ตรวจสอบ แก้ไข พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วนำแบบสอบถามนั้นมาปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๓. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครู ผู้สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑๕ คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

กลุ่มตัวอย่างประชากร

การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น หลายขั้นตอน (Multi-Stage Stratified Random Sampling) ตามลำดับชั้นดังนี้

๑. จำแนกโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๔ แยกตามจังหวัดได้แก่

๑.๑	จังหวัดเชียงใหม่	๓๑	โรงเรียน
๑.๒	จังหวัดเชียงราย	๒๔	โรงเรียน
๑.๓	จังหวัดลำพูน	๑๕	โรงเรียน
๑.๔	จังหวัดลำปาง	๒๓	โรงเรียน
๑.๕	จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๕	โรงเรียน
๑.๖	จังหวัดพะเยา	๑๖	โรงเรียน
๑.๗	จังหวัดแพร่	๑๗	โรงเรียน
๑.๘	จังหวัดน่าน	๑๕	โรงเรียน

๒. จากจำนวนโรงเรียนที่จำแนกตามข้อ ๑ ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจังหวัดละประมาณ ๕๐% ของจำนวนโรงเรียน ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๑๒๐ โรงเรียน แล้วสุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นครูภาษาไทยดังนี้คือ

สุ่มตัวอย่างครูภาษาไทยจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยใช้ ๕๐% ของครูภาษาไทยในแต่ละโรงเรียน

ตารางที่ ๔ การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตการศึกษา ๘

จังหวัด	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ๕๐%	จำนวนครูภาษาไทยทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรโดยสุ่มมาโรงเรียนละ ๕๐%
เชียงใหม่	๓๑	๒๕	๘๕
เชียงราย	๒๘	๒๒	๖๘
ลำพูน	๑๕	๒๒	๓๕
ลำปาง	๒๓	๑๘	๖๐
แม่ฮ่องสอน	๕	๕	๘
พะเยา	๑๖	๑๓	๓๖
แพร่	๑๖	๑๘	๕๐
น่าน	๑๕	๑๒	๓๕
รวม	๑๕๐	๑๒๐	๓๗๕

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา ๘ และส่งแบบสอบถามไปตามโรงเรียนดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ โดยการติดต่อด้วยตนเองและทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามตอนที่ ๑ มาแจกแจงความถี่แล้ววิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปตารางและความเรียงโดยใช้สูตร

$$\text{การร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนค่าตอบทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ ๒ นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

$\bar{X}$ แทนค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนน

$\sum fx$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่

n แทนกลุ่มตัวอย่างประชากร

กำหนดให้ของคะแนนของค่าตอบคิดเป็น ๔ ระดับ คือ

เห็นด้วยว่ามีอิทธิพลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ ๔ คะแนน

เห็นด้วยว่ามีอิทธิพลมาก มีค่าเท่ากับ ๓ คะแนน

เห็นด้วยว่ามีอิทธิพลน้อย มีค่าเท่ากับ ๒ คะแนน

เห็นด้วยว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ ๑ คะแนน

การแปลความค่ามัธยฐานเลขคณิตที่คำนวณได้ คือตามเกณฑ์ดังนี้

๓.๕๐-๔.๐๐ หมายถึงว่ามีอิทธิพลมากที่สุด

๒.๕๐-๓.๕๔ หมายถึงว่ามีอิทธิพลมาก

๑.๕๐-๒.๕๔ หมายถึงว่ามีอิทธิพลน้อย

๑.๐๐-๑.๕๔ หมายถึงว่ามีอิทธิพลน้อยที่สุด

๓. นำค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนแต่ละข้อ มาวัดการกระจายของคะแนนจากแนวโน้มน่าสนใจส่วนกลาง โดยหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของแต่ละข้อโดยใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{n(\sum fx^2) - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

S แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum fx$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่

$\sum fx^2$ แทนผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของคะแนน

n แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร

(John E. Freund 1981 : 61)

๔. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม (S_t) ของแต่ละตาราง เพื่อวัดการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร

$$S_t = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^k N_i (s_i^2 + d_i^2)}{N}}$$

- N_i แทนจำนวนตัวอย่างประชากรชุดที่ ๑...ชุดที่ k
 s_i^2 แทนความแปรปรวนของตัวอย่างประชากรชุดที่ ๑...ชุดที่ k
 d_i^2 แทนผลต่างของมีซิมเลขคณิตรวมกับมีซิมเลขคณิตของ
           ตัวอย่างประชากรชุดที่ ๑...ชุดที่ k
 N แทนผลรวมของตัวอย่างประชากรชุดที่ ๑...ชุดที่ k

(ประกอบ กรรณสูต ๒๕๒๕ : ๕๔)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย